

ΕΤΟΣ Γ.
ΑΡΙΘ. 25.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1870.

Τιμὴ ἔτησια, λ. 50
ἡ ἑκάστ. φύλλο • 5

Πρὸς τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας μας.

Μὰ τὸ φύλλον τοῦ μηνὸς τούτου ἢ μικρὰ Ἐφ. τῶν Παιδῶν εἰσέρχεται εἰς τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς.

Οἱ μικροὶ τῆς ἀναγνώστῃς εὗρον αὐτὴν, δὲν ἀμφιβάλλομεν, εὐχάριστον, διδακτικὴν καὶ ὠφέλιμον.

Ὁ Συντάκτης τῆς καί τοι πολλὰς χιλιάδας μιλίων μακρῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ἑπτὰ περίπου μῆνας δὲν ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ νὰ μεριμνᾷ καὶ νὰ ἐργάζεται ὑπὲρ αὐτῆς, ὥστε νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας τῆς τὴν αὐτὴν καὶ ἔτι περιζωτέραν ὠφέλειαν καὶ εὐχαρίστησιν.

Εἰς τὰς κατὰ τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν περιοδείας τε ἔχει συλλέξει αὐτὸς καὶ προμηθευθῆ ποικίλα μέσα, ἱστορικὰ, γεωγραφικὰ καὶ ἠθικὰ, εἰκονογραφίαις πρωτοφανεῖς καὶ περιέργους καὶ ἀστεία καὶ τερπνὰ διηγήματα, ὅπως καὶ τὸν μικρὸν τοῦτον φίλον τῶν παιδῶν τερπνότερον καὶ ὠφελιμώτερον εἰς αὐτὰ κατὰ τὸ ἀρχίζον ἤδη ἔτος 1870.

Ὅπως κατὰ τὰ δύο παρελθόντα ἔτη οὕτω καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡ συνδρομὴ θὰ εἴνε προπληρωθεῖα, Ἄνευ τοῦ ὄρου τούτου δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν ἔκδοσίν τῆς.

Οὐδὲ ἐν φύλλον δὲν θὰ σταλῇ εἰς τὸν μὴ προπληρώσαντα.

Οἱ τῶν Ἐπαρχιῶν συνδρομηταὶ δύνανται νὰ στείλωσι τὴν συνδρομὴν των εἰς γραμματόσημα. Εἰδὲ μὴ ἐπιστολὴ ἀπλή δὲν θὰ ληφθῇ οὐδ' ὅπως ὑπ' ὄψιν.

Ὅσοις καὶ μὴ πέντε συνδρομητὰς καὶ ἐξαποσταίλῃ τὴν συνδρομὴν των εἰς τὸν συντάκτην θὰ λαμβάνῃ τὸ φύλλον δωρεάν ἐπὶ ἐν ἔτος.

Εὐχόμεθα εὐτυχῆς νέον ἔτος εἰς ὅλους τοὺς μικροὺς μας φίλους.

Ὁ Συντάκτης

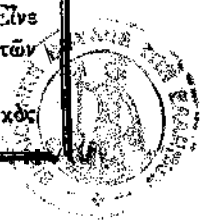
Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.

ΟΙ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΠΟΙΜΕΝΟΣ.

(Διὰ τὴν Ἐφημερίδα τῶν Παιδῶν.)

Πόσον ὠραῖα φαίνονται τὰ χωράφια σήμερον! Εἶνε γεμᾶτα ἀπὸ ἀνθῆ. Ἰδοὺ ἀκούω τὸ κελιάδημα τῶν πτηνῶν εἰς τὸ δάσος.

Ὁ γαλανὸς οὐρανὸς εἶνε ὑπεράνω μου καὶ μαλακός.

αὐτὴν φωνή εἰς τὸ πρόσωπόν μου. Ἴδού καὶ εἰς ποιμὴν ἦλθε ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν τῆς μάνδρας καὶ νὰ θοδηγήσῃ τὰ πρόβατα ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει νερὸν καὶ χλόη.

Ἴδού τὰ ὄρατα ἀρνία πῶς σκιρτοῦν μεταξὺ τῶν προβάτων! Ἴδού ἔν ἀρνία, τὸ ὅποιον δὲν δύναται νὰ περιπατῇ, ὁ ποιμὴν τὸ παίρνει εἰς τὰς ἀγκύλας τε. Πόσον προσεκτικὰ τὸ φέρει! Εἶμαι βεβαία, ὅτι εἶνε εὐμενὴς καὶ καλὸς ποιμὴν.

Ἡ διδασκάλισσα μὲ εἶπε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν περὶ τοῦ Δαβὶδ. Μὲ εἶπεν, ὅτι ἤτο ποτε ποιμὴν προβάτων καὶ ὅτι ἔσωσε μίαν φρονὴν ἔν δυστυχῆς ἀρνίον ἀπὸ τὸ στόμα ἑνὸς λέοντος· καὶ ἀπὸ τοῦ ὄνου καὶ μᾶς ἄρκτου. Ὡς φαίνεται δὲν ὑπάρχουν θηρία εἰς τὴν χώραν ταύτην, ὡς ἤκουσα, ὅτι εἶνε εἰς ἄλλας χώρας, ὥστε τὰ πρόβατα καὶ τὰ ἀρνία εἶνε ἐντελῶς ἀσφαλῆ εἰς τοὺς ἀγρούς. Δύνανται νὰ τρέχουν ἢ νὰ πλαγιάζων χωρὶς κίνενα φόβον. Ὁ Δαβὶδ ἔγραψε τὸν 23ον ψαλμὸν, ὅστις ἀρχίζει οὕτω πως, «Ὁ Κύριος εἶνε ὁ ποιμὴν μου, δὲν θὰ στειρῶ οὐδενός.»

Ὁ πατὴρ μου συχνὰ μὲ ἀκούει ἀναγινώσκουσαν τοὺς ψαλμοὺς, μὲ εἶπε δὲ, ὅτι ὁ Δαβὶδ ἦτον ἀό γλυκὴς θαλαμῶδὸς τῷ Ἰσραὴλ, ἵσως διότι ἔγραψε τόσους πολλοὺς γλυκεῖς ψαλμοὺς καὶ συνθεῖα νὰ τοὺς ψάλλῃ. Μανθάνω ἕνα στίχον ἐκ τῆς Ἰσραὴλ Γραφῆς κάθε πρωὶ καὶ τὸν λέγω εἰς τὴν μητέρα μου.

Ὁ στίχος τὸν ὅποιον ἔμαθα σήμερον τὸ πρωὶ ἦτον ὄρατος—«Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς—Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ βάλει διὰ τὰ πρόβατα.» Ὁ στίχος οὗτος εὐρίσκειται εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Ἐδαγγέλιον κεφ. δέκατον στίχ. 11.—Ὁ Ἰησοῦς εἶνε ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ ἐκτείνει οἱ-ὅποισιν τὴν ἀγαπῶν καὶ τὸν ἀκολουθοῦν ἦτοι κἀμνονε τὸ θέλημά του εἶνε τὰ πρόβατά του.

Ὅπως ὁ καλὸς ποιμὴν προπορεύεται, τῶν προβάτων καὶ αὐτὰ τὸν ἀκολουθοῦν, οὕτω κἀμνε καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἀλλ' ἡμεῖς ἀντὶ νὰ τὸν ἀκολουθῶμεν περιπλανώμεθα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ δὲν θέλομεν ν' ἀκούσωμεν τὴν φωνὴν του. Ἐκεῖνος μᾶς κρατεῖ, ἀλλ' ἡμεῖς φεύγομεν ἀπ' αὐτὸν καὶ περιπλανώμεθα ὡς ἀπολωλότα πρόβατα.

Εἶνε πολλὸ ἀνόητον καὶ κακὸν νὰ φεύγωμεν ἀπὸ τὸν Χριστόν. Ὁ καλὸς αἰὶτος ποιμὴν μᾶς φυλάττει—μᾶς ἐπιτηρεῖ ὅταν πλαγιάζωμεν καὶ ὅταν σηκωνώμεθα. Μ' ὄλον δι' ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ τὸν ἴδω, ἐπειδὴ μὲ βλέπει καὶ πάντα μὲ ἀεργεῖται. Ἡ διδασκάλισσα λέγει, ὅτι μᾶς ὁδηγεῖ προσεκτικὰ καὶ μᾶς ποιμαίνει μὲ τὸν ἅγιόν του λόγον. «Ὅτι ἀπ' Ἄγια Γραφὰ μᾶς διδάσκουν εἶνε τροφή τῆς ψυχῆς. Ὅταν δὲ εἴμεθα ἀδύνατοι ὁ καλὸς Ποιμὴν μᾶς παίρνει εἰς τὰς ἀγκύλας του.»

Ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἦτον εἰς τὸν κόσμον ἤγγα τα μικρὰ παιδία καὶ ἦτο πάντοτε ἀγαθὸς πρὸς αὐτὰ, ἤξάρω δὲ, ὅτι εἶνε καλὸς εἰς αὐτὰ καὶ τώρα. Δὲν θὰ τὰ ἀφήσῃ, οὐδὲ θὰ τὰ παραίτησῃ. Ἐὰν ἐκεῖνα εἶνε τόσον ἀνόητα, ὥστε νὰ φεύγουν ἀπ' αὐτὸν, αὐτὸς ζητεῖ νὰ τὰ ἐπαναγάγῃ εἰς τὴν μάνδραν του, ὅπου θὰ εἶνε ἀσφαλῆ.

Ὁ καλὸς Ποιμὴν βάλει τὴν ψυχὴν τε διὰ τὰ πρόβατα. Ὁ τοῦτο πρέπει νὰ ἐνοήσῃ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπέθανε δι' ἡμᾶς—ἀπέθανεν ὄχι μόνον διὰ τὰ ἀρνία, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ πρόβατα—Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ διὰ τὰ μικρὰ παιδία ὡς καὶ διὰ τοὺς ἠλικιωμένους. Ὅλα τὰ παιδία, ἕσα εἶνε τώρα εἰς τὸν Οὐρανόν, ἐζώθησαν διὰ μέσου αὐτοῦ. Ναι αὐτὸς ἐσυλλήφθη καὶ ἐκαρφώθη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἐκρημάσθη καὶ ὑπέφερε πόνον καὶ ἀγωνίαν ἕως οὗ ἐξέπνευσεν. Ὡς, πόσον φιλόστοργος Σωτὴρ ἦτον ὥστε νὰ ὑποφέρῃ ὅλα ταῦτα δι' ἡμᾶς! διὰ τοῦτο τὸν ὀνομάζομεν καὶ ἴδιον ἡμῶν Σωτῆρα.

Ἐὰν ἡμεῖς ὑπερήφανοι, ἢ κλέπτω, ἢ ψεύδομαι, ἢ κἀμνω ἄλλην τινὰ ἁμαρτίαν, δὲν δύναμαι νὰ ἦμαι ἀπὸ τὰ ἀρνία τοῦ Ἰησοῦ διότι ἕσα ἕτα εἶνε ἰδικὰ του εἶνε ταπεινὰ, φιλόφρονα καὶ φιλαλήθη καὶ προσπαθοῦν νὰ κἀμνονε, ὅτι αὐτὸς παραγγέλλει.

Θὰ παρακαλῶ τὸν Θεόν νὰ μὲ δώσῃ νέαν καρδίαν καὶ νὰ μὲ κἀμῃ προσφιλεῖ, καλὴν καὶ ἡμερὸν κόρην.

Ὅταν ὁ μικρὸς ἀδελφός μου Κωνσταντῖνος ἔζη ἤγγα τὸν Ἰησοῦν καὶ ἦτον ἔν τῶν ἀρνίων του. Συμβούλευσε νὰ περιπατῶμεν ἑμῶς εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ νὰ βλέπωμεν τὰ ἀρνία καὶ νὰ τρέχωμεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ νὰ συναγώμεν αὐτῆ. Κατὰ τὴν ὄραν τοῦ θανάτου του ὁ μικρὸς Κωνσταντῖνος ἤνωσε τὰς χεῖράς του καὶ εἶπεν,

«Ἐπιθυμῶ νὰ ἦμαι ἔν ἀρνίον σου

«Ὁ Ἰησοῦ μου, καὶ νὰ σὲ ἀκολουθῶ.

«Ὁ Σαρκοῦλ ὁ γέρον ἦν παθίον σου.

«Ἐστὲ καθὼς ἐπεῖνο, νὰ εὐλογηθῶ!»

Θὰ προσέχωμαι καὶ ἐγὼ νὰ γείνω ἔν ἀπὸ τὰ ἀρνία τῆς ποιμῆς του καὶ ὁ Ἰησοῦς νὰ μὲ φυλάττῃ—τότε θὰ συναγώσῃ τὸν ἀδελφόν μου εἰς τὸν οὐρανόν καὶ θὰ ἤμαθα πάντοτε ἀγαγεῖ ἑμῶς καὶ ποτὲ δὲν θὰ χωρισθῶμεν πλέον. Θὰ βλέπωμεν τὸν Ἰησοῦν καὶ θὰ ἤμαθα μὲ αὐτὸν αἰώνως.

Ὡς, πόσον ὄρατα θὰ εἶνε! Θὰ προσπαθῶ νὰ εὐρωεῖ εἰς τὴν Γραφὴν ἕσα ἐδάφια δινηθῶ περὶ τοῦ Ἰησοῦ ὡς καλοῦ Ποιμῆτος καὶ τότε θὰ τὰ δείξω εἰς τὸν πατέρα μου. Εἶμαι βεβαία, ὅτι θὰ εὐχαριστηθῶ πολλὰ

μέ αυτά, θά διορθώση τὰ ἐσφαλμένα και θά με φιλήσῃ, ὅπως συνειθίζει νά κάμνη εἰς τοιαύτας περιστάσεις.

Ἐχετε ὑγιάν, ἀγαπητά μου ὄρναια και πρόβαται — ἤδη πρέπει νά σᾶς ἀφήσω — χαίρω πολύ, ὅτι σᾶς εἶδα, διότι με ἐκάμετε νά συλλογισθῶ περὶ τοῦ μικροῦ ἀδελφοῦ μου και περὶ τοῦ Ἰησοῦ. Ἐγὼ πηγένω εἰς τὴν οἰκίαν μου και θά ψάλω ἕνα τῶν ἀγαπητῶν μου ὕμνων

«Διὰ παῖδια τὰ μικρὰ
«Σὺ εἶπες, ὦ Χριστέ,
«Μὴ ἐμποδίσῃτε αὐτὰ
«Νὰ ἔλθωσι ἔς ἐμέ.»

ΡΙΝΟΚΕΡΟΣ.

Πόσον φοβερὸν φαίνεται τὸ ζῷον αὐτό. Λίγεται ῥινόκερος και εἶνε περίπου κατὰ τὸ ἥμισυ μικρότερον τοῦ ἐλέφαντος, δὲν ἔχει ὅμως ὡς ἐκεῖνος προδοσιδα ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀνω αὐτοῦ χεῖλους ἐξέχει βραχὺς τις ὄγκος ὁμοιάζων με δάκτυλον ἀντὶ χαυλιοδόντων (μακρῶν ὀδόντων) ἔχει κέρατα ἐπὶ τῆς ῥινός (και διὰ τοῦτο λέγεται ῥινόκερος) και κάποτε δύο κέρατα ὡς βλέπεις εἰς τὴν εἰκόνα. Τὰ αὐτία του εἶνε ὄρθια ὡς τοῦ ἀγριοχοίρου, εἰς ἕκαστον δὲ πόδα ἔχει τρεῖς δακτύλους. Τὸ δέρμα του εἶνε τόσο σκληρὸν και χονδρὸν και κεκαλυμμένον ἀπὸ ἐξογκώματα, ὥστε ἡ σφαῖρα δὲν το διατρύπη. Τὸ ζῷον τοῦτο εὐρίσκεται εἰς τὰς Ἰνδίας και εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν. Τρέφεται δὲ ἀπὸ φυτῶν καθὼς και ὁ Ἐλέφας και κατακλιεταί εἰς τὸν βόρβορον καθὼς ὁ χοῖρος· δευ εἶνε θυμωμένον εἶνε φοβερὸν και ἐπικίνδυνον ζῷον. Ἀνασπάζει τὴν γῆν μετὰ τὰ κέρατά του και περιφέρεται

ὡς μανιῶδες. Ὁ κωνηγὸς σημαδεύει πάντοτε αὐτὸ εἰς τὸν ὀφθαλμὸν, διότι αὐτὸ εἶνε τὸ μόνον τρωτὸν μέρος τοῦ σώματος του. Εἶνε δὲ λιαν φιλότιμον και πολὺ φοβερός· ἐχθρός. Γέρων τις κωνηγὸς ἔλεγεν ὅτι ἐπρωτίμα ν' ἀντιπαταχθῆ ἑναντίον πεντήκοντα λεόντων παρὰ ἐνός ῥινόκερου θυμωμένου. Τὸ κατ' ἐμὲ προτιμῶ νά προσφιλῶμαι πάντοτε ἀπὸ πᾶν ἄγριον ζῷον και εὐχαριστοῦμαι νά ζῶ εἰς τόπους· ὅπου οἱ ἄνθρωποι ζῶσι φιλικῶς μετὰ τὴν ἡμερὰ τετραπόδα των, και νομίζω ὅτι και ὅλοι οἱ μικροὶ μου φίλοι θά ἔχωσι τὴν αὐτὴν με ἐμὲ γνώμην.

ΜΩΡΙΑ.

- Τί εἶνε ὀκρηφανία; Ἡ κορωνίς τῆς Μωρίας.
- » » Φθόνος; Ἡ ἀσθένεια τῆς Μωρίας.
- » » Φειλαργυρία; Ἡ ταλαιπωρία τῆς Μωρίας.
- » » Ἐλλειψίς ἀγάπης; Ἀπαύθρωπος Μωρία.
- » » Ἀχαριστία; Ἡ ληρομένησις ἢ τὸ ἐπίλησμον τῆς Μωρίας.
- » » Πανουργία; Ἡ σοφία τῆς Μωρίας.
- » » Ἀθρησικία; Ἡ ἄγνοια τῆς Μωρίας.
- » » Δαιμαργία; Τὸ κτηνώδες τῆς Μωρίας.
- » » Ὀργή; Ἡ παραπροσούνη τῆς Μωρίας.
- » » Σκληρότης; Τὸ σύνολον τῆς Μωρίας.
- » » Ραθυμία; Ἡ ἀνευχαρίστησις τῆς Μωρίας.
- » » Ζυρμῶς; Ἡ ἀμαξία τῆς Μωρίας.

ΜΗΧΑΝΑΙ.

Ἰπολογίζεται, ὅτι εἰς τὰ ἐργατήρια τοῦ βάμβακος εἰς ἑργάτης ἔκτελεσι τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔκαμον τρεῖς χιλιάδες ἐργατῶν πρὸ πενήκοντα ἔτων και δεῖ εἰς τὴν κατασκευὴν . . . (Lace) εἰς ἑργάτης ἔκτελεσι τὸ ἔργον 8 χιλιάδων ἐργαζομένων διὰ τῶν χειρῶν των!

Πόσον ἡ ἐφεύρεσις τῶν μηχανῶν διευκολύνει τὴν ἐργασίαν και καθιστᾷ τὰ πράγματα εὐθηνά! και ὅμως εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσέτι ζῶμεν εἰς τὸν 19ῶν αἰῶνα! χαίρις νά ἔχωμεν κάμμιαν μηχανὴν οὔτε ἀλλήνην οὔτε ἑνὴν.

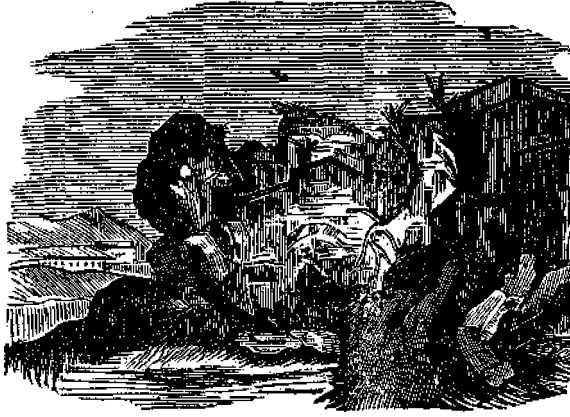
ΒΙΒΛΙΑ.

Τὰ βιβλία, ὅπως οἱ φίλοι, πρέπει νά εἶνε ὀλίγα και καλῶς ἐκλεγμένα, και καθὼς ἀγαπᾶμεν νά ἐπισκεπώμεθα τοὺς φίλους ἀπὸ καιρῶ εἰς καιρὸν, οὕτως πρέπει νά προσφύγωμεν και εἰς τὰ καλὰ βιβλία πολλάκις διότι, ὅπως οἱ εὐλιχνεῖς φίλοι, οὐδέποτε μᾶς παραιτοῦσι. Κατ' ἐξοχὴν ὅμως πρέπει νά προσφύγωμεν καθ' ἑκάστην τακτικῶς εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν, τὸ

κάλλιστον πάντων τῶν βιβλίων εἰς δλας τὰς περιπτώσεις τῆς ζωῆς μας.

ΤΙΜΗ.

Ἄξιωματικός τις εἰς τὸν τελευταῖον ἐμπόριον πόλεμον τῆς Ἀμερικῆς διατάχθη ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων του νὰ κυριεύσῃ ὀχύρωμά τι δι' ἐπιθέσεως· πολλοὶ δὲ τῶν φίλων του τὸν συνεβούλευσαν νὰ εὗρῃ κἀμμίαν δικαιολόγησιν ὅπως ἀποφύγῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς ἐκείνης, καὶ οὕτω σώσῃ τὴν ζωὴν του. «Δόναμαι νὰ σώσω τὴν ζωὴν μου, ἀπεκρίθη ὁ εὐγενὴς ἀξιωματικός, ἀλλὰ ποῦς θὰ σώσῃ τὴν τιμὴν μου, ἐὰν οὕτω ἀποφύγω τὸν κίνδυνον;» Ἡ τιμὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶνε πολυτιμότερα τῆς ζωῆς του, καὶ συμβουλεύομεν πάντας τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώστῃς νὰ προσέχωσι νὰ μὴ τὴν βλάπτωσι.

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΕΡΕΙΝΙΑ.

Ἡμέραν τινα περιφερόμενος εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Παρισίων διήλθον ἀπὸ ἕν κατάστημα ὅπου ἐπωλοῦντο διάφοροι εἰκόνες· εἰκὼν τις παριστώσα εἰρήνια μου ἐπέσυρεν ἰδίως τὴν προσοχήν, καὶ παρατηρήσας αὐτὴν ἐκ τοῦ πλησίον ἐξεπλήσθην μεγάλως· ἰδὼν ὅτι τὰ εἰρήνια κίβνης μετεβλήθησαν εἰς μορφήν τινα. Ἡ εἰκὼν αὕτη τοσοῦτον μὲ ἠδουχάρισται· ὥστε ἠγόρασα αὐτὴν καὶ ἤδη τὴν δημοσιεύω πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν μικρῶν μου ἀναγνωστῶν, οἵτινες δὲν ἀμφιβάλωσι ὅτι θὰ ἀνακαλύψωσιν εὐκόλως τὸ μυστήριον.

ΕΝΤΟΜΑ.

Ἐντομα γενικῶς ὀνομάζονται εἰς τὴν ζωολογίαν τὰ

ζῷα ἐκείνα, τῶν ὁποίων τὸ σῶμα εἶνε διηρημένον διὰ μᾶς τομῆς εἰς δύο μέρη, τὸ ἄνω, τὸ ὁποῖον περιέχει τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν θώρακα, καὶ τὸ κάτω τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν κοιλίαν. Τὰ ζῷα ταῦτα ἔχουσι συνήθως ἑξὶ πόδας· καὶ εἶνε πολυάριθμα καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. Αἱ μέλισσαι, αἱ μύαι, αἱ μύρμηκες, αἱ χρυσαλίδες, αἱ ἀράχαι, αἱ σφήκες κλπ. ἀνήκουσιν εἰς τὸ βασιλεῖον τῶν ἐντόμων.

Ὁ περιήγητος φυσικοῦστορικός Ἀμερικανὸς κ. Ἀγάτσι λέγει, ὅτι ἀπαιτεῖται ὀλόκληρος ζωὴ ἀνθρώπου ἵνα ἀπαριθμηθῇ τὰ διάφορα οὐχὶ ἄτομα ἀλλὰ εἶδη τῶν ἐντόμων καὶ νὰ περιγραφῇ τὴν μορφήν των!

Ὁ γερμανὸς κ. Μαίγερ συνήθροισε καὶ περιέγραψεν 600 εἶδη μωιῶν (μοιγῶν) τὰς ὁποίας συνέλαθεν εἰς ἕξοχὴν τινα 10 περίπου μιλίων τὴν ἔκτασιν.

Υπάρχουσι ἤδη εἰς τὰ διάφορα μωσειὰ τῆς Ἑβραϊκῆς 20 χιλιάδες εἶδη ἐντόμων, τὰ ὁποία βόσκουσιν ἐπὶ τοῦ αἵτου.

Εἰς τὸ Βερολίνον δύο καθηγηταὶ ἀνασχολοῦνται ἀποκλειστικῶς εἰς συλλογὴν, ἐξέτασιν καὶ περιγραφὴν ἐντόμων, καὶ τῶν ἕξων αὐτῶν ἔχουσι δὲ δημοσιεύσει μέχρι τοῦδε πέντε μεγάλους τόμους περὶ τῶν ἐντόμων, τὰ ὁποία προσβάλλουσι τὰ δένδρα τῶν δαυῶν.

Πόσον ὀλίγα γνωρίζομεν ἐκ τῶν ἀπειρῶν κτισμάτων, τὰ ὁποία ἐπλασεν ὁ Θεὸς ἡμῶν πατήρ, καὶ ὅμως συχνάκις εὐρίσκονται ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ζητοῦσι νὰ θέσωσι τὴν σοφίαν των ὑπεράνω τῆς σοφίας Ἐκείνου.

«Ἰδοὺ, ὁ φόβος τοῦ Κυρίου οὗτος εἶνε ἡ σοφία, καὶ ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τοῦ κακοῦ οὖνεσι;» (Ἰώδ.)

ΓΝΩΣΙΣ ΑΝΕΥ ΑΡΧΩΝ.

Ἀπλὴ γνώσις εἶνε ὡς τὸν μισθωτὸν Ἐλβετὸν, ὅστις εἶνε ἕτοιμος νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας ἢ ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Δικαιοσύνης ἕτοιμος νὰ πυροβολήσῃ κατ' αὐτῆς ἢ νὰ τυπώτῃ τὴν Ἀγίαν Γραφήν νὰ ἐξέλθῃ ὡς πειρατῆς, ἢ νὰ ὑπάγῃ ὡς Ἱεραπόστολος.

— Καθὼς οἱ ἀποκτήσαντες χρήματα φυλάττουσι αὐτὰ ἐπιμελέτερον, παρὰ οἱ κληρονομήσαντες αὐτὰ, οὕτω καὶ ὅσα μανθάνομεν μετὰ πλειοτέρου κόπου, ταῦτα καὶ μακρότερον χρόνον ἐνθυμούμεθα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Εἰδοποιούνται πάντες οἱ συνδρομηταὶ καὶ ἀνταποκριταὶ τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων, ἅτι τοῦ καὶ ποῦ θ' ἀνταποκρίνωσιν κατ' εὐθείαν μετὸν Συντάκτην.

Ὁ Συντάκτης Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.